

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/152/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618205654
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618205654.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudkýň JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobcu: J. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A., T. XXX/XX, štátny občan Slovenskej republiky, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zast.: Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, o zaplatenie 279,08 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/126/2018-103 zo dňa 27. 03. 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/126/2018-103 zo dňa 27. 03. 2019 zrušuje a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 279,08 Eur zamietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi náhradu trov sporu v rozsahu 100 % (výrok II.). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok III.).

2. Súd rozhodoval o žalobe žalobcu, ktorý sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia s poukazom na to, že v zmluve o úvere absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa úver považuje za bezúčinný a bez poplatkov. Úver poskytol žalovaný žalobcovi vo výške 700 Eur, pričom žalobca zaplatil sumu v celkovej výške 979,08 Eur. Z tohto dôvodu podľa názoru žalobcu je žalovaný povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 279,08 Eur. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 10. 11. 2014 uzatvorená Zmluva o úvere Dobrá pôžička č. 1498159128 (ďalej len „Zmluva“). Na základe Zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 700 Eur. Výška mesačnej splátky bola v Zmluve uvedená sumou 21 Eur. Výška úrokovej sadzby: 24,90 % ročne, RPMN banky: 27,94 %, priemerná RPMN: 44,06 %, celková výška nákladov: 1 226,27 Eur. Dátum prvej splátky: do 25. 12. 2014, dátum konečnej splatnosti úveru: 25. 11. 2019. Žalobca mal úver splácať vždy do 25. dňa v mesiaci. Počet mesačných splátok bol dohodnutý na: 60. Žalobca podpísal návrh Zmluvy o úvere dňa 10. 11. 2014 a žalovaný dňa 10. 11. 2014. Súčasťou Zmluvy o úvere sú Obchodné podmienky pre úver Dobrá pôžička a Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov, poplatky súvisiace s úverom vymedzené v bode 3. Zmluvy. Z bodu 4.3 Zmluvy vyplýva, že Banka a dlžník sa dohodli, že Banka si môže započítať svoje pohľadávky zo Zmluvy voči pohľadávke dlžníka, z ktoréhokoľvek účtu alebo vkladu vedeného bankou. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek prevod peňažných prostriedkov, či inak neumožniť dlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek účte dlžníka alebo s vkladom dlžníka s čím dlžník podpisom Zmluvy súhlasí. Podľa bodu 4.4 Banka môže upravovať úrokové sadzby a poplatky v dôsledku zmien legislatívneho, ekonomického (napr. zmena základnej úrokovej sadzby európskej centrálnej banky, zmena indexu spotrebiteľských cien zverejňovaním štatistickým

úradu SR), podnikateľského technického prostredia alebo zmenou obchodnej politiky banky. Banka zmenu výšky a dátum zmeny úrokovej sadzby alebo poplatkov oznámi dlžníkovi písomne. Ak dlžník nesúhlasí so zmenou úrokovej sadzby alebo poplatkov má právo nesúhlas oznámiť banke, pričom sa bude postupovať analogicky v zmysle bodu 4.5 Zmluvy. Podľa bodu 4.6 právne vzťahy neupravené Zmluvou sa riadia Obchodnými podmienkami, Všeobecnými obchodnými podmienkami a Reklamačným poriadkom, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy a právnym poriadkom Slovenskej republiky. Dlžník sa pred uzatvorením Zmluvy oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere Dobrá pôžička, ktorý obdržal pred podpisom Zmluvy. Dlžník svojim podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi. Podľa bodu 4.8 každá z osôb podpisujúcich túto Zmluvu a to každá z nich jednotlivo vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k banke v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a si je vedomá, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť Zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, kedy sa banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia. Žalovaný je v Zmluve o úvere Dobrá pôžička presne vymedzený v bode 1. Zmluvy č. 1498159128 takto: Poštová banka, a. s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, odd. SA, vložka č. 501/B, IČO: 31 340 890. Spôsob splácania úveru vyplýva z výpisu z úverového účtu na čl. 13 až 17. Žalobca zaplatil splátky vo výške 21 Eur dňa: 25. 12. 2014, dňa: 25. 01. 2015, dňa: 25. 02. 2015, dňa: 25. 03. 2015, dňa: 25. 04. 2015, dňa: 25. 05. 2015, dňa: 25. 06. 2015, dňa: 25. 07. 2015, dňa: 25. 08. 2015, dňa: 25. 09. 2015, dňa: 25. 10. 2015, dňa: 25. 11. 2015, dňa: 25. 12. 2015, dňa: 25. 01. 2016, dňa: 25. 02. 2016, dňa: 29. 03. 2016, dňa: 25. 04. 2016, dňa: 25. 05. 2016, dňa: 25. 06. 2016, dňa: 25. 07. 2016, dňa: 25. 08. 2016, dňa: 25. 09. 2016, dňa: 25. 10. 2016, dňa: 01. 12. 2016, dňa: 25. 12. 2016, dňa: 25. 01. 2017, dňa: 25. 02. 2017, dňa: 25. 03. 2017, dňa: 19. 05. 2017, a následne začal splácať úver v splátkach 23,13 Eur mesačne, dňa: 25. 08. 2017, dňa: 25. 09. 2017, dňa: 25. 10. 2017, dňa: 25. 11. 2017, dňa: 25. 12. 2017, dňa: 25. 01. 2018, dňa: 25. 02. 2018, dňa: 25. 03. 2018, dňa: 25. 04. 2018, dňa: 25. 05. 2018, dňa: 25. 06. 2018, dňa: 25. 07. 2018, dňa: 21. 08. 2018, dňa: 21. 09. 2018, dňa: 19. 10. 2018, dňa: 21. 11. 2018.

3. Súd prvej inštancie dokazovaním skúmal, či Zmluva o úvere má náležitosti predpokladané zákonom č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Konštatoval, že zmluva bola uzavretá v písomnej forme, bola podpísaná obidvomi zmluvnými stranami, teda v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. Súd sa stotožnil so správnou argumentáciou žalovaného, že rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (tretia komora) C-42/15 z 09. 11. 2016 Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Bíróová sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu náležitostí Zmluvy (bod 72, v ktorom Súdny dvor Európskej únie na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny) odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydá súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora. Zmluva o úvere má náležitosti predpokladané ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., keď je z nej zrejmé kedy mal žalobca začať úver splácať a zrejmý je z nej termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V Zmluve je uvedená výška jednotlivých splátok. Zo Zmluvy vyplýva ročná percentuálna miera nákladov tak, ako to predpokladá ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j), zákona č. 129/2010 Z. z. Nie je potrebné, aby Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej, ktorej splátky, teda aká výška sa má priradiť na zaplatenie istiny, aká na úroky a aká na poplatky. Postačuje, ak Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má celková suma úveru splatiť. Zo Zmluvy o úvere je zrejmá adresa veriteľa, na ktorej môže podať

dlužník reklamáciu, prípadne sťažnosť. Žalovaný postupoval v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. V bode 1. Zmluvy o úvere Dobrá pôžička je uvedená presná adresa veriteľa: Poštová banka, a. s. , Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava. Tvrdenie žalobcu o neprijateľných zmluvných podmienkach je nedôvodné, pretože v bode 4. 1 Zmluvy o úvere žalobca svojim podpisom potvrdil, že sa oboznámil jednak so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami a taktiež Sadzobníkom poplatkov. Sadzobník poplatkov bol neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. Účtované poplatky nie sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko predstavujú primerané sumy, ktoré museli byť bankou vynaložené z toho dôvodu, že žalobca nedodrжал dohodnuté termíny splátok. Súd poukazuje na ustanovenie bodu 6. 2 Obchodných podmienok, v zmysle ktorých dlžník sa zaväzuje uhrádzať banke poplatky vo výške uvedenej v Sadzobníku poplatkov. Nárok na úhradu poplatkov vzniká banke okamihom uzatvorenia Zmluvy o úvere. Podľa ustanovenia § 35 ods. 4 Zákona č. 483/2011 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov sa za osoby, ktoré majú osobitný vzťah k banke považujú: a) členovia štatutárneho orgánu banky, vedúci zamestnanci banky, ďalší zamestnanci banky určení stanovami banky, b) členovia dozornej rady banky, c) osoby, ktoré majú kontrolu nad bankou, členovia štatutárnych orgánov takýchto právnických osôb a vedúci zamestnanci takýchto právnických osôb, d) osoby blízke členov štatutárneho orgánu banky, dozornej rady banky, vedúcim zamestnancom alebo fyzickým osobám, ktoré majú kontrolu nad bankou, e) právnické osoby, na ktorých niektoré z osôb uvedených v písmenách a), b), c), alebo d) majú kvalifikovanú účasť, f) akcionári, ktorí majú kvalifikovanú účasť na banke, a akákoľvek právnická osoba, ktorá je pod ich kontrolou alebo ktorá má nad nimi kontrolu, g) právnické osoby pod kontrolou banky, h) členovia Bankovej rady Národnej banky Slovenska, i) audítor alebo fyzická osoba, ktorá vykonáva v mene audítorskej spoločnosti audítorskú činnosť v banke, j) člen štatutárneho orgánu inej banky a vedúci pobočky zahraničnej banky, k) jej hypotekárny správca a zástupca jej hypotekárneho správcu, l) osoby, ktoré majú uzatvorený právny vzťah s bankou, ktorý môže viesť k vzniku kvalifikovanej účasti na banke. Takto sú vymedzené fyzické osoby, ktoré majú osobitný vzťah k banke. Všetky ostatné osoby nie sú osobami s blízkym vzťahom k banke. Prehlásenie žalobcu, že nemá osobitný vzťah k banke nemožno kvalifikovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by mala za následok zhoršenie jeho postavenia ako spotrebiteľa, keď je napokon zrejmé, že žalobca žiadny osobitný vzťah, v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia k žalovanému nemá. Spôsob započítania platieb na poplatky, úroky a istinu nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko spôsob započítavania platieb, výška úrokov a celková výška nákladov, ktoré žalobca zaplatí v prípade čerpania úveru mu je vopred známa zo Zmluvy o úvere, v ktorej je presne vyčíslená výška nákladov spojených s úverom. Bez ohľadu na započítavanie platieb žalobca podľa Zmluvy o úvere musí zaplatiť istinu úveru a celkové náklady spojené s úverom, ktoré sú v Zmluve presne uvedené. Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter Zmluvy o úvere nie je sporná otázka, že táto Zmluva je absolútnym obchodom. Podľa ustanovenia § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky, potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. Žalobca svojim podpisom Zmluvy o úvere potvrdil, že sa oboznámil s Obchodnými podmienkami, Všeobecnými obchodnými podmienkami. Podľa bodu 4.5 Zmluvy o úvere žalovaný nemôže svojvoľne meniť Obchodné podmienky. Tieto sú podmienené legislatívnymi zmenami, či zmenami na finančnom trhu. Nejde pritom o automatickú akceptáciu zmluvných podmienok, teda nových Obchodných podmienok, podľa bodu 4.5 je na ich platnosť potrebný súhlas dlžníka. Súd dokazovaním zistil, že Zmluva o úvere nie je absolútne neplatný právny úkon. Vyhotovená bola v písomnej forme. Obsahuje náležitosti predpokladané zákonom č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o úvere. Neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný teda nezískal na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie, preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovvej časti rozsudku. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP pri aplikácii ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. V podanom odvolaní uvádza odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Má za to, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu. Poukázal na to, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, ktoré skutočnosti medzi stranami boli nesporné, pričom k týmto skutočnostiam patrila aj výška RPMN. Namietal, že súd nebral do úvahy vyjadrenie žalobcu ohľadom namietania nielen výšky RPMN, ale aj výšky celkových nákladov úveru. Súd má za to, že súd nepodrobil predmetnú zmluvu súdnej kontrole ex offa, keby tak urobil, dal by tak za pravdu skutkovým tvrdeniam

žalobcu. Pri úvere s výškou 700 Eur, lehotou splatnosti 60 mesiacov a výškou splátky 21 Eur je RPMN 29,46 %, pričom v Zmluve je stanovená RPMN na 27.94 %. Celková výška úveru pri výpočte predstavuje sumu 1 260 Eur, pričom v zmluve sa nachádza údaj s celkovou čiastkou úveru vo výške 1 226,27 Eur. Ďalej namietal, že v zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky bez bližšej špecifikácie, t. j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Účelom náležitosti ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľskom úvere, informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Namietal nesprávne posúdenie súdu, týkajúce sa poplatkov. Má za to, že upomienky sú považované za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, keďže upomínanie nie je služba poskytovaná žalobcovi na jeho požiadanie, ale služba poskytovaná žalovaným v snahe získať úhradu záväzku jednoduchším dobrovoľným spôsobom. Žalobca, vzhľadom na formulárový charakter zmluvy a zmluvných dojednaní, nemohol toto dojednanie vrátane výšky poplatku ovplyvniť. Súd nesprávne právne posúdil aj „oboznámenie sa“ so všeobecnými obchodnými podmienkami. Hoci sa nevyžaduje zakotvenie všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v jednom jedinom dokumente, a ani nevylučuje použitie všeobecných obchodných podmienok, o spotrebiteľskom úvere v jednom dokumente a ani nevylučuje použitie všeobecných obchodných podmienok. Malo by sa akceptovať, že ak okrem samotnej zmluvnej listiny budú zmluvné podmienky vrátane obligatórnych náležitostí obsiahnuté aj v ďalších zmluvných dokumentoch, musí byť však uskutočnená riadna inkorporácia všetkých týchto dokumentov do zmluvy - jasný, zrozumiteľný a transparentný odkaz na všetky dokumenty tak, aby bolo zjavné, o ktoré dokumenty sa jedná, že sú súčasťou zmluvy a v akom rozsahu a nesmú byť pre spotrebiteľa prekvapivé. Má za to, že je nedostatočné iba vyhlásenie v záverečných ustanoveniach zmluvy o tom, že spotrebiteľ obchodné podmienky prevzal a oboznámil sa s nimi, kedy si bežný spotrebiteľ vzhľadom k obširnosti obchodných podmienok a jej právnej zložitosti ani nemusel všimnúť, že práve v obchodných podmienkach sú uvedené napr. obligatórne náležitosti zmluvy. Na základe uvedených skutkových tvrdení má žalobca za to, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov a bol teda povinný žalovanému vrátiť len sumu, ktorá mu bola poskytnutá. Sú splnené zákonné podmienky a predpoklady na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovaný uzatváral predmetnú zmluvu s použitím nekalých obchodných praktík, žalobca plnil kumulatívnu podmienku na vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. začiatok plynutia premičacej doby pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa viaže na vedomosť o tom, kedy sa žalobca dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá. Navrhol, aby odvolací súd v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. c) rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V prípade, ak nie sú splnené podmienky na zrušenie rozhodnutia, navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil v súlade s ust. § 388 CSP.

5. Žalovaný k podanému odvolaniu žalobcu v písomnom vyjadrení uviedol, že má za to, že rozsudok súdu je po vecnej ako aj právnej stránke správny, súd posúdil aktuálny skutkový stav s ohľadom na platnú legislatívu. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na rozhodnutia súdov, nešpecifikuje aké rozhodnutia, pričom ani nereferuje na odôvodnenie rozsudku ani na konkrétne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, obmedzuje sa len na jeho predchádzajúce vyjadrenie. Podľa žalovaného Zmluva o úvere obsahuje všetky zákonné náležitosti, žalobca svojim podpisom potvrdil ako prevzatie dokumentov, tak obchodných podmienok. Javí sa ako nelogické, že by žalobca podpísal a svojim podpisom potvrdil prevzatie dokumentov, ktoré by neprevzal. Nešpecifikuje, ktorý poplatok v čom má predstavovať neprijateľnú podmienku, nakoľko nie je pravdivé tvrdenia o neprijateľnosti poplatkov ad hoc. Pokiaľ ide o žalobcom tvrdenú výšku RPMN, žalobca neunesol dôkazné bremeno, tento síce tvrdil nejakú výšku RPMN, podľa neho správnu, nepriložil však žiaden výpočet, podľa ktorého by bolo možné výpočet žalobcu preskúmať a prepočítať. Neunesenie dôkazného bremena je samé o sebe dôvodom pre zamietnutie žaloby. Ani v odvolaní žalobca nekonkretizuje predmetný výpočet. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a žalovanému priznať právo na náhradu trov odvolacieho konania.

6. V písomnom vyjadrení žalobcu k vyjadreniu žalovaného žalobca uviedol, že sa pridrižiava odvolania v plnom rozsahu. V písomnom vyjadrení uviedol rovnaké skutočnosti ako v podanom odvolaní vo vzťahu k výške RPMN s tým, že má za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov a sú splnené zákonné podmienky pre vydanie bezdôvodného obohatenia.

7. V písomnom vyjadrení žalovaného k vyjadreniu žalobcu tento poukázal na aktuálne rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/42/2018, ktorý skúmal RPMN úveru, opakovane poukázal, že žalobca svoje tvrdenia opiera len o akési výpočty na základe informatívnych, nie však záväzných a presných podkladov.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie s poukazom na ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je žalobcom dôvodne napadnutý podaným odvolaním.

10. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu, napadnutým rozsudkom, odvolaním žalobcu a následnými vyjadreniami sporových strán, súhlasí s názorom žalobcu, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, ktoré skutočnosti medzi stranami neboli sporné, pričom k týmto skutočnostiam patrila aj výška RPMN (bod 41. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie), pričom preskúmaním veci mal odvolací súd za preukázané, že žalobca už v konaní pred súdom prvej inštancie v písomnom vyjadrení zo dňa 15. 02. 2019 (v spise na č. I. 71) okrem iného namietal, správnosť RPMN, ktorá je uvedená v zmluve vo výške 27,94 Eur, tvrdiac, že pri úvere s výškou úveru 700 Eur, lehotou splatnosti 60 mesiacov a výškou splátky 21 Eur, je RPMN 29,46 %, ku ktorému vyjadreniu sa vyjadril aj žalovaný v podaní (v spise na č. I. 86), v ktorom uviedol, že žalovanému interný systém neumožňoval dohodnúť so žalobcom mesačné splátky v sume na desatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor. Predmetné zaokrúhľovanie potom spôsobilo, že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej. Výška anuitnej splátky bola vo výške 21 Eur. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie sa s námietkou žalobcu, vo vzťahu k nesprávne uvedenej výške RPMN v zmluve žiadnym spôsobom nevyjadril a s touto námietkou sa žiadnym spôsobom ani nevysporiadal, keď v odôvodnení rozsudku len uviedol, že zo zmluvy vyplýva ročná percentuálna miera nákladov tak ako to predpokladá ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. Práve z týchto dôvodov odvolací súd prisvieďča tejto odvolacej námietke žalobcu; pokiaľ žalobca už v konaní pred súdom prvej inštancie namietal nesprávnosť výšky RPMN súd prvej inštancie mal povinnosť preskúmať správnosť výšky RPMN uvedenej v zmluve a výsledok svojho právneho posúdenia s prihliadnutím na zistený skutkový stav, mal náležite v odôvodnení svojho rozhodnutia aj vysvetliť. Odvolací súd zdôrazňuje, že s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Práve s prihliadnutím na hore uvedené má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nedostatočne vyhodnotil zistený skutkový stav a vykonal nesprávne právne posúdenie, keďže z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vôbec nevyplýva či a akým spôsobom sa vysporiadal s námietkou žalobcu o uvedení nesprávnej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa v predmetnom spotrebiteľskom úvere. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva iba tá skutočnosť, že súd konštatoval, že zo zmluvy vyplýva ročná percentuálna miera nákladov v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z., ktoré ustanovenie upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žiadnym spôsobom z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, či posudzoval a právne sa vysporiadal aj s dôsledkami porušenia povinnosti v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) citovaného zákona, preto v tomto smere odvolací súd odvoláciu námietku žalobcu považuje za dôvodnú. Odvolací súd odmieta argument žalovaného v písomnom vyjadrení, ktoré podal v konaní pred súdom prvej inštancie, že výšky splátok sa rôznia s poukazom na to, že žalovanému interný systém neumožňoval dohodnúť so žalobcom mesačné splátky v sume na desatinné čísla, z čoho podľa tvrdenia žalovaného vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor, a predmetné zaokrúhľovanie spôsobilo, že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej, ktoré tvrdenie ani žiadnym spôsobom nepreukázal. Odvolací súd poukazuje na to, že takýto mechanizmus splácania úveru z obsahu zmluvy zrejmy nie je. Je preto potrebné pri výpočte RPMN striktno a výlučne vychádzať len z údajov obsiahnutých v posudzovanej zmluve o úvere a dosadením vstupných údajov vyplývajúcich z obsahu zmluvy do kalkulačky na výpočet RPMN zistiť výsledný správny údaj o RPMN na základe

údajov obsiahnutých v zmluve. Samotné vyjadrenie žalovaného v jeho písomnom vyjadrení (v spise na č. I. 86) vyvracia správnosť uvedenej výšky RPMN v zmluve o poskytnutom úvere.

11. V ďalšom konaní preto súd prvej inštancie podrobí súdnemu prieskumu správnosť uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve uzatvorenej medzi stranami sporu a v prípade, že dôjde k záveru, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa je potrebné, aby súd prvej inštancie aplikoval ust. § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy stranami sporu a v prípade ak v zmluve uvedená ročná percentuálna miera nákladov bude uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, je potrebné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

12. Vo vzťahu k ostatným odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým aj právnym záverom, keďže však pre konštatovanie bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru postačí aj nesplnenie čo len jednej náležitosti v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona a z dôvodu, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s námietkou žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie vo vzťahu k tvrdenej nesprávnej výške RPMN uvedenej v zmluve, odvolací súd postupom v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. V ďalšom konaní súd prvej inštancie podrobí súdnemu prieskumu tvrdenú nesprávnosť výšky RPMN, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý je uvedený vyššie, svoje závery náležite uvedie v odôvodnení svojho rozhodnutia.

14. V súlade s ust. § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania v novom rozhodnutí o veci.

15. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).